

Sygnatura akt IX Cupr 199/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 22-05-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 22-05-2013 r. we W.

sprawy z powództwa Gminy W.

przeciwko E. S.

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanej E. S. na rzecz strony powodowej Gminy W. kwotę 122,40 zł (sto dwadzieścia dwa złotego czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 21 grudnia 2011r. do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania na rzecz strony powodowej.

Sygn. akt IX Cupr 199 / 13

UZASADNIENIE

Gmina W.wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej E. S.122, 40 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia (...) października 2011 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu, w tym 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Podana, że w czasie kontroli dokumentów przewozu prowadzonej przez Miejskie Przedsiębiorstwo (...)w dniu 20 września 2011 r. na linii (...) kontroler stwierdził, iż pozwana nie posiadała ważnego biletu na przejazd.

Zgodnie z § 8 ust. 2 zasad odpłatności za przejazdy środkami komunikacji zbiorowej organizowanej przez Gminę W., stanowiących załącznik do Uchwały nr XXI/682/08 Rady Miejskiej W. z dnia 15 maja 2008 r., w razie stwierdzenia braku ważnego biletu za przejazd osoby lub przewóz bagażu pasażer jest zobowiązany do uiszczenia należności przewozowej oraz opłaty dodatkowej.

Pozwana zobowiązana jest do zapłaty kwoty 122, 40 zł, tj. należności przewozowej w kwocie 2, 40 zł oraz opłaty dodatkowej w kwocie 120 zł.

Spółka (...) w imieniu powoda wezwała pozwaną do zapłaty. Pomimo upływu określonego w wezwaniu do zapłaty terminu, pozwana należności nie uregulowała.

(k. 2-5)

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 19 października 2012 r., VI Nc- e 1712200/12 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazał

pozwanemu zapłacić powodowi kwotę 122, 40 zł z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia 5 października 2011 r. i kosztami procesu w kwocie 90 zł.

(k. 6)

Od tego nakazu pozwana złożył sprzeciw.

W sprzeciwie tym przyznała, że nie uiścił opłaty za bilet, co uzasadniła swoją trudną sytuacją życiową i finansową.

(k. 7-8)

Po uzupełnieniu pozwu w trybie art. 505³⁷ k.p.c. powód w całości podtrzymał swoje dotychczasowe żądanie.

(k. 39-42).

Na rozprawie w dniu 22 maja 2013 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

(k. 53).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny

W dniu 20 września 2011 r. E. Sjechała tramwajem Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) sp. z o. o. we W., linii (...), nr pojazdu (...). Na ul. (...)kontroler MPK stwierdził u pozwanego brak biletu na przejazd.

Pozwana osobiście odebrała wezwanie do zapłaty kwoty 122, 40 zł, co poświadczyła własnoręcznym podpisem.

Dowód:

- ***wezwanie do zapłaty nr (...), k. 33-34.***

Najpierw osobiście, a następnie pismem z dnia 29 września 2011 r. pozwana zwróciła się do MPK we W. z prośbą o umorzenie zobowiązania, powołując się na inwalidztwo II grupy oraz sytuację finansową.

Dowód:

- ***pismo z dnia 29 września 2011 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 37;***
- ***przesłuchanie pozwanej, k. 52.***

Pismem z dnia 18 października 2011 r. strona powodowa poinformowała pozwaną, że znalazła podstaw do umorzenia jej zobowiązania i wezwała do uregulowania zaległych opłat.

Dowód:

- ***pismo z dnia 18 października 2011 r., k. 38.***

Dnia 28 października 2011 r. strona powodowa działając przez (...) sp. z o.o. we W. skierowała do pozwanego kolejne wezwanie za zwrotnym poświadczeniem odbioru do zapłaty kwoty 122, 40 zł.

Wezwanie pozwana odebrała 4 listopada 2011 r.

Dowód:

- ***wezwanie z dnia 28 października 2011 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 35-36.***

* * *

Pozwana ma 58 lat. Orzeczeniem z dnia 19 listopada 2002 r. (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. stwierdził u pozwanej trwały umiarkowany stopień niepełnosprawności. Stwierdzono, że niepełnosprawność datuje się od 1984 r., a jej umiarkowany stopień – od lipca 2002 r. W dniu przedmiotowego zdarzenia była bezrobotna. Następnie podjęła pracę, z której musiała zrezygnować w lutym 2013 r. ze względu na stan zdrowia. Obecnie pozostaje bezrobotna. Pozwana pobiera rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 404,64 zł miesięcznie.

Dowód :

- **orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, k. 48;**
- **zaświadczenie z ZUS-u, k. 51**
- **przesłuchanie pozwanej, k. 52.**

Sąd zważył, co następuje

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Gmina W. dochodzi od pozwanej zapłaty należności związanych z wykonywaniem przewozu środkami komunikacji zbiorowej na obszarze miasta W..

Zgodnie z art. 7.1.4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym jednym z zadań własnych gminy jest lokalny transport zbiorowy. Gmina W. wykonuje to zadanie poprzez Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. we W., tj. spółkę komunalną zapewniającą tabor i obsługę publicznego transportu miejskiego.

Zgodnie z art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Zatem obowiązkiem przewoźnika jest wykonanie usługi przewozu osób lub rzeczy, zaś ekwiwalentnym obowiązkiem pasażera (w przypadku przewozu osób) jest zapłata wynagrodzenia. Umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu lub przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym – art. 16.1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe.

Między stronami nie było sporu co do tego, że dnia 20 września 2011 r. E. S. skorzystała z transportu miejskiego linią tramwajową (...) na odcinku ul. (...).

W razie skorzystania z usługi przewozu bez uiszczenia opłaty (wynagrodzenia przewoźnika), tj. bez wykupienia biletu, po stwierdzeniu tej okoliczności przez przewoźnika lub osobę przez niego upoważnioną braku odpowiedniego dokumentu przewozu osób bądź ważnego dokumentu uprawniającego do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego, pasażer, który skorzystał z usługi, zobowiązany jest – niezależnie od obowiązku pokrycia należności za przejazd – do uiszczenia opłaty dodatkowej w wysokości 50-krotności opłaty za przejazd - § 2.1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 stycznia 2005 r. w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej (Dz.U. Nr 14, poz.117) i § 8.4 zasad odpłatności za przejazdy środkami komunikacji zbiorowej organizowanej przez Gminę W. przyjęte przez Radę Miejską W. uchwałą nr XXI/682/08 z dnia 15 maja 2008 r.

W przypadku przejazdu linią autobusową na terenie W., cena biletu jednorazowego w dniu zdarzenia wynosiła 2, 40 zł, wobec czego opłata dodatkowa wynosi 120 zł.

Pozwana – jako nienależąca do kręgu osób uprawnionych do bezpłatnych przejazdów środkami MPK, ustalonego w § 3 załącznika do chwały Rady Miejskiej W. nr XXI/682/08 z dnia 15 maja 2008 r. określającej zasady odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego – zobowiązana jest zatem do zapłaty na rzecz powoda należności w kwocie 122, 40 zł i powód może skutecznie dochodzić tego roszczenia na drodze sądowej.

Z uwagi na przysługujący dłużnikowi z mocy art. 75.2 prawa przewozowego trzymiesięczny termin do zapłaty należności w następstwie wezwania do zapłaty, odsetki za opóźnienie zgodnie z art. 481 k.c. w zw. z art. 476 k.c. przypadają powodowi dopiero od dnia 21 grudnia 2011 r., dalej idące żądanie odsetkowe sąd oddalił jako sprzeczne z w/w przepisem prawa przewozowego (wręczenie wezwania do zapłaty nastąpiło w dniu 20 września 2011 r., zatem termin 3-miesięczny upływał z dniem 20 grudnia 2011 r.).

Orzeczenie o kosztach znalazło oparcie w treści art. 102 k.p.c. zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że to pozwana jest stroną przegrywającą zgodnie z art. 98 k.p.c. winna ponieść koszty procesu strony przeciwnej, niemniej jednak jej sytuacja życiowa i materialna, w tym zwłaszcza fakt, iż jedynym źródłem utrzymania pozwanej pozostaje bardzo niska renta, otrzymywana z tytułu częściowej niezdolności do pracy, przemawiała za nieobciążaniem jej całymi kosztami postępowania należnymi stronie powodowej. Zdaniem Sądu wystarczającym obciążeniem dla pozwanej będzie spłata należności głównej wraz z zasądzoną częścią odsetek. Stąd zasadnym jest nie obciążanie pozwanej kosztami procesu (pkt III sentencji).

Mając powyższe na uwadze, sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.